

INTERDYKT (17) *sb m*

e jasne.

sg N interdykt (1). ◇ *G* interdyktu (2). ◇ *A* interdykt (4). ◇ *I* interdykt(e)m (3). ◇ *L* interdykcie (3). ◇ *pl N* interdykty (1). ◇ *G* interdyktów (1). ◇ *A* interdykty (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) – XVIII w.

praw. W prawie kanonicznym kara kościelna zakazująca korzystania z niektórych dóbr duchownych; jest on bądź osobisty, dotyczący tylko danej osoby, bądź miejscowy zabraniający sprawowania na danym miejscu, obszarze obrządków religijnych oprócz udzielania sakramentów osobom umierającym [interdictum – zakłęcie Mymer¹ 12v, BartBydż; – zakazanie albo dekret, mandat królewski, biskupi, miescki Mącz 87c; – zapowiedzenie Calep; dekret, sąd, skazanie, skaźń, zakazanie, zawieszenie kościelnych obrządków publicznych – interdictum Cn] (17): [tu jest napisane] o interdiktach trzech dni przełtania od łłużby bożey [super interdicto triduo JanStat 228b] SarnStat 185 [idem] 112, 226.

interdykt na co (2): Iámuřz Arcybiskup dał interdykt ná Krákowfkie biskupřstwo. *BielKron* 363, 349.

interdykt na kogo (1): [papieř] pořłał interdikt/ to ieřt kłátwę wielką nań. *BielKron* 362.

W połączeniu szeregowym (1): Tu iuř nie mářz w tym pořelřtwie/ áby mocą/ kłátwą/ dzwonkiem/ interdiktem/ miał być kto związan y rozwiązan s tego vpadku řwoiego. *RejPos* 119v.

Zwroty: »być w interdycie« (1): Kłusz fie z miářtá Benedikćie Boř iuř w trzećim interdikćie *RejRozpr* Cv.

»dać, pořłać interdykt [na co, na kogo, do czego = obejmujący co]« (2 : 2): Papieř pořłał interdikt do Polřki/ iř długo były kořcielne řwiątořci zapowiedziáne. *BielKron* 348, 317, 362, 363.

»rozgrzeszenie od interdyktu [komu] dać« (1): xyęza s kapituly [...] bendą povinny pana Viernossa [...] vypuscicz dobrovolnie spostempku prawa y sprzezyskoff ktore byly przewyedly na nym w Duchownym prawie [...] tham ze y rozgrzessenye zvpelne oth Interdictu ktorym byl dla thego zakłeth dacz. *ZapWar* 1550 nr 6665.

»zakłąć [kogo, co] interdyktem« (2): Lubuřki biskup y Wrocłáwřki/ zákláł interdyktem pořpolity lud mieyřki. *BielKron* 378v, 378v.

Szereg: »kłátwá, (albo, to jest) interdykt« [szyk 4 : 2] (6): *RejAp* 92, 114, Ddv; [Król Polski] pořłał Lámperta Biskupá Krákowřkiego do oycá Pápieřá áby w Polřce przeřtał interdikt/ tho ieřt wielka kłátwá ná kořcioł *BielKron* 349, 362; O Chowániu Kłátwy álbo Interdiktu tákeřmy řkazáli [super interdicto servando taliter decernimus JanStat 241b]. *SarnStat* 224.

Synonimy: kłátwá, mandat, zakłęcie, zapowiedzenie, zapowiedź.